

'ಸದ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ರಾಜಕುಲದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ!'

'ಇಂದುಮುಖಿಯೆ, ಹೆಸರಿನ ಹುಸಿಗೆ ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ಸಿರಿಯನ್ನು ಮಾರಬೇಡ. ಬರಿ ಕನಸೊಂದನ್ನು ನಂಬಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಒಲುಮೆ ಸಂಪದದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ಆ ಗುಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಡ.

'ನಾಗವೇಣಿಯೆ, ಕೀರ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಗಿರಿಯ ಕಂದರದ ಮಂಜು. ಸೂರ್ಯನ ಉದಯಕ್ಕೆ ಅದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ, ನಾಲಗೆಯಿಂದ ನಾಲಗೆಗೆ ನೆಗೆಯಲು, ಹಿಂಜಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಹಬ್ಬಲು ಸಾಧ್ಯ? ದೇಹವು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿರುವ ಆತನು ಯಾರು? ನನಗೆ ತಿಳಿಸು!'

'ವೀರಯತಿಯೆ, ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತಿರುವೆ? ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಆ ಮಹಾಕುಲವನ್ನು ತಿಳಿಯೆಯಾ?'

'ಕುರುಕುಲವೆ?'

'ಕುರುವಂಶದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಚಂದ್ರನಂತಹ ಲೋಕೈಕವೀರನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ?'

'ನಿನ್ನ ಚೆಂಡುಟಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಲು ಆಶಿಸುವೆನು. ಲೋಲಲೋಚನೆ (ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳು), ಆ ಹೆಸರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಊಡಿಸು.'

ಮಣಿದ ಮೊಳಕಾಲಿನಲಿ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಶರಣಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವನರ್ಜುನಂ!

ಕಲಹಂಸ ನಡಿಗೆಯವಳು ಕಿರುನಗೆಯ ಬಿಂಕದಿಂದ, ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯ ಕೋಕಿಲ ಕಂಠದಿಂದ, ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ಧಮನಿಯಲ್ಲಿ ಮಧುಮದಿರೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿ ಸಿಂಪಡನೆ ಮಾಡಿದಳು.

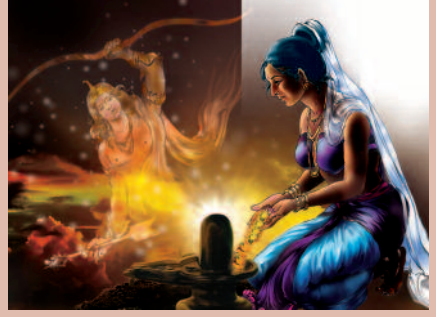
'ಅವನು ತ್ರಿಭುವನ ಜಗದ್ವಿಜಯ ಅರ್ಜುನ! ಬೆರಗಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಏಕೆ? ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಶುಭ್ರವಾದ ಸತತ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಸ್ವಾತಿ ಮಳೆಗೆ ಬಾಯ್ಬೆರೆಯುತ್ತ, ನನ್ನ ಹೃದಯ ಭಕ್ತಿ ಶುಕ್ತಿ (ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು) ಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ವರಣಮಾಲೆ (ಸ್ವಯಂವರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರಿಸಿದುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ವಧುವು ವರನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹಾರ) ಯನ್ನು ಹೆಣೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.

'ಯತಿವರನೆ, ನನಗೆ ಹೇಳು, ಆ ಕೀರ್ತಿ ಬರಿ ಹುಸಿಯೆ? ಹುಸಿಯೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳು; ಆ ವರಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಹರಿದು, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಪುಡಿಯಾಗಿಸುತ್ತೇನೆ!'

'ದೇವಿ, ಬೇಡ. ಆ ಸಾಹಸ ಬೇಡವೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಹೆಸರು, ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆ ಧೈರ್ಯ, ಆ ಕೀರ್ತಿ ಹುಸಿಯಿರಲಿ, ಇರದಿರಲಿ; ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕರುಣೆ ತೋರು! ನಿನ್ನೆದೆಯ ಕೋಮಲ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ನೂಕದಿರು; ದಿಟ್ಟದ ಪರದೇಶಿ ನಾನು! ಇದೊ ದೇವಿ, ಮಣಿದ ಮೊಳಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತಳಾದ ಚಿತ್ರಾಂಗದಯ್ಯು ಆಶೆಯಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತ, ಆತಂಕದಿಂದ ಕಳವಳಿಸುತ್ತ, ಕತ್ತಲೆಯ ರಕ್ತ ನಾಲಗೆಯಂತೆ ನರ್ತಿಸುವ ಉರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಳು. ಅವಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಚಿತ್ರಾಂಗದಯ್ಯನ್ನು ಅರ್ಜುನ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವಳ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ, ಕನ್ನೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೆನಪಿಸುವಂತೆ ಲಘುವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು. ಅರ್ಜುನನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನೊಂದ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಮದನನ ಮೊರೆಹೋದಳು. ಶರಣಾದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮದನನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆತೋರಿದನು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಲುವನಲ್ಲ ಚಿತ್ರಾಂಗದಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅರ್ಜುನನು ಮೋಹಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನೆಯ ಚೆಲುವಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಲು ಮುಂದಾದನು. ಸುರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನ ಮಿತ್ರನಾದ ನರನ ಹುಸಿವೇಷ ಕಳಚಿಹೋಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶರಣಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವನು ಅರ್ಜುನನು!

'ಆ! ನೀನೆ ಅರ್ಜುನನೆ?'

'ಹೌದು; ನಾನೇ ಆ ಪ್ರೇಮ ಭಿಕ್ಷಾರ್ಥಿ! ನಿನ್ನೆದೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಿರುಪೆಗಾಗಿಯೆ ಬಂದೆ.'

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮೊಳಕಾಲಾರಿ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತ, ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಶರೀರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ನೋಡಿದಳು. ಕನಿಕರದಿಂದ ಕರೆಗಿದಳು. ಆದ್ರ್ವತೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ತೋಯ್ದಿತು. ಉಸಿರು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿತು. ದೇಹ ಕಂಪಿಸುತ್ತ ಬೆವರಿತು.

ಮಣಿದ ಮುಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಳೆಬಿಲ್ಲು ತುಸು ಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಎತ್ತಲು ಕೊಂಕಿದಳು. ಪುನಃ ಹಿಂಜರಿದು ತೆಂಗಿನ ಮರದಂತೆ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಮಿರಿ ನಿಂತಳು. ಆ ಮನ್ಮಥ ಶಿಷ್ಯಯು ಸಂಯಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದಳು:

'ವೀರವರನೆ, ಧರ್ಮರಾಜನ ಸಹೋದರ ಅರ್ಜುನನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳೇನು?'

ನಿನ್ನಿರೋಳಾವ ನಿಯಮಂ? ಏನು ಸಂಯಮಂ?

'ದೇವಿಯೆ, ಚಂದ್ರನು ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ನೀನು ನನ್ನ ವ್ರತವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಯಮಂ? ಏನು ಸಂಯಮಂ? ಆ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಅಗ್ನಿಗೆ ದಹಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿಶ್ವಕರ್ತೃವಿನ ಆಜ್ಞೆ. ಅದು ತರಗಲೆಯನ್ನು ಹೇಗೂ ಹಾಗೆ ಅರೆಬಿರಿದ ಹೂಗಳನ್ನು, ಶವವನ್ನು ಹೇಗೂ ಹಾಗೆ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯದ ಹಸುಳೆಯನ್ನು ದಹಿಸಿ

ನಿಷ್ಕೃಪಾತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

'ಆದರೆ ನಿನ್ನಂತಹವರು ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಅದು ತನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯದು! ಭಾವರಾಗದ ಜೀವಿಯೂ ಸಹಜ ಸಂಚಲ ನರಮನುಷ್ಯನೂ ಆದ ನಾನು ಆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಾಲಿಸುವೆನು? ಇದೇ ಪರಾಜಯ, ನನಗೆ ಇದೇ ಇಂದು ಪರಾಜಯ!'

ಅರ್ಜುನನ ನುಡಿ ಕೇಳಿದಳು. ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈರಿಯಂತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು:

'ಯತಿಯೆ, ಪತಿತನಾಗದಿರು. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಮುರಿದು ಕಾಮನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪಯಶಸ್ಸಿನ ಭೇರಿಸ್ವರವನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಬೇಡ. ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿತೆ? ಧೀರ ಮುನಿ ಪಣವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ಅದತ್ತ ಜಾರಿತು? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕಂಡು ಈ ರೀತಿ ಘೋರ ನರಕಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುತ್ತಿರುವೆ?'

'ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಹಸಿದ ಭೀಷಣ ಭೀಕರ ಸರ್ಪದ ಕರಾಳವಾದ ಕ್ರೂರ ನೇತ್ರದ ಮೋಹದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಂದು ಜಿಂಕೆಮರಿ ಸಿಲುಕಿತು. ಅದು ಮೃದುವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸೂಜಿಯಂತೆ ಮೃತ್ಯು ಜಿಹ್ವಾಗವಿಗೆ ಎದುರಾಗಿದ್ದು, ಅಡವಿಯ ಮರುಗುವಂತೆ ಚೀರಿತು. ಭಯಂಕರ ಸರ್ಪವು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ನೇತ್ರ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಎಳೆದು ಬಿಗಿಯಿತು. ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಯೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆಯೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಘೋರ ಸರ್ಪದ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ!

'ನೀನು ಆ ಹಸುಳೆ ಮೃಗದಂತೆ ಕುರುಡು